

Onze bezwaren:

We hebben net een forse operatie achter de rug met betrekking tot de vereenvoudiging van de kwalificatiestructuur. Doel was om te komen tot minder overlap, minder kwalificaties en betere uitvoerbaarheid. Dit experiment zet de deur weer volledig open voor allerlei kwalificaties "uit de regio", hetgeen bij gaat dragen aan vele nieuwe kwalificaties, die niet landelijk zijn gedragen en de ondoorzichtigheid van het stelsel sterk vergroten en de waarborg voor civiel effect onvoldoende geborgd is.

Echter, door opleidingen voor een groot percentage buiten de kwalificatiestructuur en de afspraken daaromtrent te zetten wordt de kracht en het imago van SBB en dus de samenwerking tussen het georganiseerde onderwijs en bedrijfsleven ondermijnd. Het risico bestaat dat een enkel groot bedrijf in de regio in samenwerking met een roc hier gebruik van maakt, maar vervolgens het voor het mkb een niet passende kwalificatie oplevert.

Het is voor de bedrijven straks volkomen onduidelijk wat de inhoud en waarde van een diploma is. De landelijk vastgestelde kwalificaties zijn gebaseerd op beroepen en beroepsprofielen. Waar zijn deze "regionale" kwalificaties op gebaseerd? Voor welke beroepen leiden zij op? Voor het bedrijfsleven is het straks onduidelijk wat een afgestudeerde MBO-er kan en weet.

Dit voorstel schaadt echter vooral de student. De student heeft geen diploma waar men landelijk mee aan de slag kan gaan maar is gebonden tot een regio en enkele bedrijven. Als het slechter gaat in die bedrijven, staat de student met lege handen. En hoe zit het met de stageplekken? Wie borgt dat deze voldoende en kwalitatief goed zijn? Wat voor examen doet zo'n student? Wie maakt dat en welke waarde heeft dat voor de bedrijven? Het belang van een landelijk erkend diploma en het civiele effect mogen niet ondergeschikt gemaakt worden aan het organiserend vermogen van het onderwijs. Studenten mogen niet de dupe worden van 'vage nieuwe diploma's' zonder landelijke erkenning en dekking.

Het voorstel passeert SBB. OCW gaat voorbij aan de rol die SBB heeft bij de invulling van de kwalificatiestructuur namens onderwijs en bedrijfsleven: SBB heeft de wettelijke taak op dit gebied en daarmee is de inbreng door de twee betrokken partijen, onderwijs en georganiseerd bedrijfsleven geborgd. SBB is bij dit experiment in een later stadium toegevoegd bij de uitvoering als 'meedoen' en niet 'meedenken'. Echter, door opleidingen voor een groot percentage buiten de kwalificatiestructuur en de afspraken daaromtrent te zetten, ondermijnen de scholen, die dit aangezwengeld hebben de kracht en het imago van SBB en dus de samenwerking tussen het georganiseerde onderwijs en bedrijfsleven.

Uiteraard hebben we als bedrijfsleven behoefte aan een responsieve kwalificatiestructuur, echter de kwalificatiestructuur is in de afgelopen jaren juist verbreed om deze toekomstbestendig te maken. Het experiment met certificaten (keuzedelen en onderdelen van kwalificaties) juichen wij daarom ook van harte toe.

Het 'wat' en het 'hoe' wordt echter in dit experiment door elkaar gegooid. Het 'wat' (wat moet een student leren-> dit wordt door de minister bepaald op advies van SBB) wordt aangepast, om het 'hoe' (het curriculum, waar de scholen uitvoer aan geven) anders mogelijk te maken. Jarenlang is dit onderscheid juist heel behulpzaam geweest om de verantwoordelijkheden tussen overheid, scholen en sociale partners te verhelderen. De commissie Dijsselbloem heeft dit al in 2008 duidelijk onderstreept. Dat "wat" en "hoe" gaat nu door elkaar heen lopen.

En het is niet eens nodig. Het 'wat' geeft ook al veel ruimte om over de invulling in de regio met elkaar in gesprek te gaan en dit vorm te geven in een curriculum. Laat de docenten en bedrijven dáárover in gesprek gaan om meer eigenaarschap aan beide kanten te bewerkstelligen. Daar hoeft de landelijk overeengekomen kwalificatiestructuur niet voor te grabbel worden gegooid. Nogmaals, er is al veel ruimte. Zeker met de relatief eenvoudig regionaal te ontwikkelen keuzedelen daarbij. Het bedrijfsleven hecht zwaar aan een landelijk erkend en voor alle werkgevers herkenbaar diploma aangevuld

met keuzedelen gericht op verdieping, verbreding en doorstroom. De Tweede Kamer moet echt haar verantwoordelijkheid nemen op dit punt.

Er wordt met dit experiment ingespeeld op *het gevoel* dat vastgestelde kwalificaties niet snel genoeg kunnen inspelen op regionale behoeften. Onderwijs loopt per definitie achter op de nieuwste ontwikkelingen, maar juist door binnen de landelijk erkende kwalificaties ruimte te bieden en in de regio met elkaar in gesprek te blijven, kan snel op veranderingen ingesprongen worden. Dit experiment is daarvoor niet nodig en zorgt er juist voor dat er een wildgroei zal ontstaan aan ideeën gevoed door individuele bedrijven zonder verbinding met landelijke ontwikkelingen/onderzoeken.